

Heilsan til Martin Drangá á 45 ára degnum í dag

Í dag fyllir Martin Drangá 45 ár. Hann heldur dagin heima.

Hetta er ein stórir dagur hjá Martini og tá man er fylltur 45 er man ikki nakar ársungi longur.

Vit eru mong sum kenna Martin og vit vita, at vit hava fingið ein vin fyri lívið. Trúfastari enn Martin skalt tú leita leingi eftir, hann finst neyvan.

Martin er sera ætækur maður, hann er sera góður við sína familju, ikki bara tey nærmastu, men eisini longur út. Martin er føddur í Skopun og hóast hann hevur búð uttan fyri heimbygðina meginpartin av

lívinum, er hann sera góður við hana og vitjar ofta suður. Martin býr í Havn í Jóanesar Paturssonargøtu.

Martin ein álitismaður har hann starvast, hann er fíin og nærlagdur.

Martin er trúgvandi maður og hann veit at tað er Gud tann eini sum stýrir, kristniliðið í Føroyum eigur ein av sínum trúgvu stuðlum í Martini.

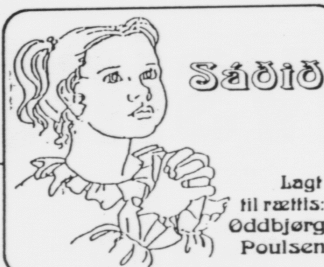
Vit eru mong sum ynskja tær tillukku í dag. Og vit mugu siga, at vit gleða okkum til tey næstu 45 árin saman við tær.

ein vinmaður

Úr Orðafari

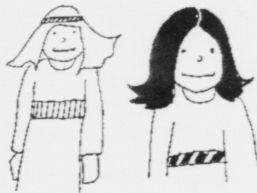
»EINGIN GÓÐA MAMMA«

»Her hjálpir eingin góða mamma«, hoyrist mangan tiltikið, tá ið hart leikar á hjá onkrum. Hetta tiltak er beinleiðis týtt úr donskum: »Der hjælper ingen kære mor«, sum í sjálvum sær gevur góða meining: hjá einum, sum er komin illa fyri, dugir ikki altíð at rópa á mammu sína um hjálp. Men hetta er í royndum eldri orðafelli, avbronglað og umtýtt. Fólk hevur ikki longur sæð høpi í, tí høvuðsorðið í tí er vorðið »forn-« fyrri teimum. Tað ljóðaði upprunliga: »Der hjælper ingen kære mor«. Hetta gamla lögfrøðiorðið kærurði, ið merkir »tað at skjóta mál inn fyri hægri rætti«, hava tey so týtt um til hitt barnsliga »kære mor«, og vit føroyingar eru sum ikki einaferð skjótir at taka við. »Tað hjálpa eingi fógur orð við slætti-bøku«, er orðatiltak, sum vit hava átt frá fyrndini og sum man siga á leið tað sama.

Na'aman er sjúkur

Kona Na'aman hevði eina tænstugentu.

Hon skuldi hjálpa til í húsinum, men Gud ynskti, at hon eisini skuldi koma at hjálpa Na'aman.

N'aman var vorðin sjúkur av spedalsku. hetta var ein ring sjúka – eingin kundi hjálpa honum helt hann – og hann var keddur.

Men tá segði tænstugentan nakað, sum var vert at lurta eftir

Gentan segði: »Í heimlandið mínum, Ísrael, er maður, sum trýr og biður til hin livandi Gud. Gud hevur hált mongum í heimlandi mínum.«

Hetta vóru góð tíðindi.

• (Meira um Na'an næstu ferð)

Dagsins tekstur

Fjúrtanda sunnudag eftir trinitatis

Kollekt: Latum okkum øll biðja:

Harra vár Guð, himmalski faðir! Tú, sum við lív-sæla orði tínum og tínum heilaga dópi hevur náð-liga hjálpt okkum øllum, sum trúgva, út úr hini ræðuliga spítalsku sjúku syndarinnar og dagliga letur okkum fáa at kenna náðigu hjálp tína í øllum, sum okkum er tørvur á bæði til líkams og sálar, vær biðjum teg: vek upp hjørtu okkara við heilaga anda tínum, so at vit aldri gloyma hesar vælgern-ingar tínar, men arbeiða upp á frelsu okkara við ótta og bivan og siga tær, faðir okkara, tókk fyrri allar lutir fyrri tín kæra son, harra váran, Jesus Krist, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Apostlasøguni, 3. kap. 1.-10. v.

Men Pætur og Jóhannesingu niðan í halgdómin um bønastundina, um nónbil. Og ein maður, sum var haltur frá móðurlívi, varð borin hagar; hann lögdu tey hvønn dag við tær dynar í halgdómi-num, sum kallast Føgrudyr, so at hann kundi biðja olmussu av teimum, sumingu inn í halgdómin. Tá ið hann sá Pætur og Jóhannes, sum ætlaðu sær at ganga inn í halgdómin, bað hann geva sær ol-mussu. Men Pætur leit fastliga at honum, saman við Jóhannesi, og segði: »Hygg upp á okkum!« Og hann bindi at teimum, við tað at hann væntaði sær at fáa okkurt frá teimum. Men Pætur segði: »Silv-ur og gull eigi eg ikki; men tað, sum eg havi, tað gevi eg tær: Í navni Jesu Kristis úr Nasaret, statt upp og gakk!« Og hann tók í høgru hond á honum og reisti hann á fótur. Men í stundini vórðu fótur hansara og øklar sterkir, og hann sprakk upp og stóð og gekk og fór við teimum inn í halgdómin og gekk umkring og leyp og lovaði Guði. Og alt fólkíð sá hann ganga umkring og lova Guði. Og tey komust við hann, at tað var hann, sum hevði sitið við Føgrudyr á halgdóminum fyrri at fáa ol-mussu; og tey vóru full av andran og ræðslu um tað, sum hent var honum.

Hetta heilaga evangelið skrivur

Jóhannes evangelistur, 5. kap. 1.-15. v.

Eftir hetta var hátíð hjá Jøðum, og Jesus fór niðan til Jerúsalem. Men í Jerúsalem er við Seyðaliðið ein hylur, sum kallast á hebraískum máli Betesda og hevur fimm súlnagangir: Í teimum lá mongd av sjúkum fólk, blindum, hølum, visnum, (sum bið-aðu eftir, at vatnið skuldi koma í røring; tí at við hvørt fór eingil Harrans niður í hylin og órgvæði vatnið. Tann, sum tá fyrstur fór niðuri, aftan á at vatnið var komið í røring, fekk heilsuna aftur, hvørjum sjúkdómi hann so var sjúkur av.) Men har var ein maður, sum hevði verið sjúkur í átta og tríati ár. Tá ið Jesus sá hann liggja har og visti, at hann longu hevði ligið langa tíð, sigur hann við hann: »Vilt tú verða frískur?« Sjúklingurin svaraði honum: »Harri, eg havi einki menniskja, sum kann fáa meg út í hylin, tá ið vatnið verður órgvæð; men við tað sama, eg komi, fer ein annar niðuri undan mær.« Jesus sigur við hann: »Reis teg upp, tak song tína og gakk!« Og í stundini var maðurin frískur, og hann tók song sína og gekk. Men tað var hvíldagur tann dagin. Tí segdu Jøðarnir við hin mannin, sum heilsuðina hevði fingið: »Tað er hvíldagur, og tú hevur ikki loyvi at bera song-ina.« Men hann svaraði teimum: »Tann, sum gjerdi meg frískan, hann segði við meg: Tak song tína og gakk!« Teir spurdu hann: »Hvør er tann maður, sum segði við teg?« Tak song tína og gakk! Men tann, sum hevði fingið heilsuðina, visti ikki hvør tað var, tí at Jesus hevði havt seg undan, av tí at har var nógv fólk á staðnum. Eftir hetta hitir Jesus hann í halgdóminum og segði við hann: »Sí, tú hevur fingið heilsuna aftur; synda ikki longur, fyrri at ikki nakað verri skal henda teg.« Maðurin fór avstað og segði Jøðunum frá, at tað var Jesus, sum hevði gjørt hann frískan.